

תת"ע 5739/09/19 - מדינת ישראל נגד גמאל סלאימה

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 5739-09-19 מדינת ישראל נ' סלאימה
בפני כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

גמאל סלאימה

הנאשם

הכרעת דין

החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

האישום

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של אי ציות לאור אדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו, בניגוד לתקנה 22 (א) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961.

על-פי עובדות כתב האישום בתאריך 11.11.2018 בשעה 19:36 לערך, נהג הנאשם ברכב מ.ר. 1669463 בדרך בית חנינא מצומת סיאט למחלף יקותיאל אדם, לא עצר לפני מעבר חציה בצומת, המשיך בנסיעה ונכנס לצומת בניגוד לרמזור אדום שדלק בכיוון נסיעתו.

המחלוקת

לטענת המאשימה הנאשם נכנס לצומת עם רכבו בעת שברמזור בכיוון נסיעתו דלק אור אדום.

לטענת הנאשם הוא נכנס לצומת כאשר ברמזור בכיוון נסיעתו דלק אור ירוק והרכב בו הבחין השוטר עובר באור אדום איננו רכבו.

הראיות

מטעם המאשימה העיד עורך הדו"ח, מר אסף נרדי (להלן: "השוטר נרדי") ובאמצעותו הוגשו הודעת תשלום קנס (ת/1), מזכר נלווה להודעת תשלום קנס מיום האירוע (ת/2), דיסק ובו סרטון המתעד את העבירה ו-3 תמונות (ת/3) ותמונות מהסרטון (ת/4).

מטעם ההגנה העיד הנאשם בעצמו, לא הוגשו ראיות ולא נשמעו עדים.

דין והכרעה

על פי גרסת השוטר נרדי ביום 11.11.18 בשעה 19:36 הוא ישב בניידת כחול לבן והבחין ברכב הנוסע ממזרח למערב בצומת סיאט-דרך בית חנינא שהינו מפגש בין נתיב תחבורה ציבורית עם דרך בית חנינא לא מציית לאור האדום ברמזור. תאורת הרחוב במקום תקינה ועובדת (ת/1, פרוט' עמ' 4 ש' 4). השוטר נרדי תעד את העבירה בסרטון שצילם ממכשיר הטלפון הנייד שלו (ת/3).

בסרטון ניתן לראות רכב בודד נכנס לצומת כשברמזור דולק אור אדום אך לא ניתן להבחין במספר לוחית רישוי של הרכב. לפיכך יש להכריע בשאלה האם הרכב שנצפה בסרטון הוא רכבו של הנאשם.

תגובת הנאשם במועד ביצוע העבירה תועדה בהודעת תשלום הקנס (ת/1): "זה לא אני" "אני לא נוסע ככה".

הנאשם העיד כי נסע מכיוון בית חנינא לכיוון פסגת זאב בנתיב השמאלי מאחר שרק הוא מוביל ליעדו, כאשר הנתיב הימני מוביל לגשר במרכז העיר ברמזור הגיע אחריו השוטר כשנסע בנתיב השמאלי (פרוט' עמ' 6 ש' 19-21). כאשר ביקש ממנו השוטר לעצור בצד חזר לנתיב הימני (פרוט' עמ' 7 ש' 11). הנאשם טען כי הרכב שתועד בסרטון מבצע את העבירה איננו רכבו וכי השוטר טעה בזיהוי. לטענתו, הרכב שמופיע בסרטון "מנופח" יותר בחלקו האחורי מאשר רכבו (פרוט' עמ' 7 ש' 2).

הנאשם אמר בעדותו כי לאחר שעצר הציג לו השוטר את הסרטון המתעד את ביצוע העבירה מספר פעמים דבר המעיד, שהשוטר עצמו לא היה בטוח בזיהוי (פרוט' עמ' 7 ש' 1-4, ש' 14).

בנוסף טען כי אורך הסרטון שהוצג בפניו במועד ביצוע העבירה, הוא כשעתיים בניגוד לסרטון שהוגש שאורכו כ-25 שניות. לטענתו בעת שצפה בסרטון עם השוטר נצפו 3 כלי מהסוג של רכבו (פרוט' עמ' 8 ש' 31-33). עוד טען הנאשם כי הדו"ח נרשם לו כנקמה (עמ' 7 ש' 12-13).

על-פי גרסת השוטר נרדי בין מקום עמידתו לבין הצומת בה בוצעה העבירה מפרידים 6-8 מטרים (פרוט' עמ' 4 ש' 8). גם מהסרטון מיום האירוע ניתן ללמוד כי המדובר במרחק קצר. השוטר תיאר בעדותו בצורה מדויקת את הצומת כפי שניתן לראות אותה בסרטון. במזכר שצירף להודעת תשלום הקנס (ת/2) כתב השוטר כי שמר על קשר עין רצוף עם הרכב במהלך נסיעתו. בסרטון (ת/3) ניתן לראות כי לאחר שהבחין השוטר ברכב החוצה את הצומת כשברמזור מופיע אור אדום, החל בנסיעה אחר הרכב. בסרטון ניתן לראות כי בעת ביצוע העבירה שנצפתה על ידי השוטר נרדי הייתה התנועה במקום דלילה ולא נצפו כלי רכב אחרים מאותו הסוג של רכב הנאשם. גם הנאשם עצמו הודה כי הרכב שמופיע בסרטון הוא מסוג טויוטה קורולה, הזהה לרכב שלו (פרוט' עמ' 6 ש' 25-26).

עדויות של השוטר משתלבות היטב עם הדו"ח המפורט שרשם, עם המזכר וכן עם הסרטון. עדותו של השוטר נרדי, הייתה עקבית, ברורה חדה ומהימנה ובחרתי להעדיפה על פני עדות הנאשם.

לא נעלמה מעיני טענתו של הנאשם לפיה נסע בנתיב השמאלי מאחר שזוהי הדרך שהובילה ליעדו כאשר הרכב המופיע בסרטון נמצא בנתיב הימני של הכביש (פרוט' עמ' 6 ש' 19-21, עמ' 7 ש' 8-9). השוטר נרדי לא זכר בעדותו באיזה נתיב נסע הנאשם עת שעצר את רכבו וציין כי בהודעת תשלום הקנס אין אזכור לעניין זה (פרוט' עמ' 4 ש' 19-20). יחד עם זאת, איני סבורה כי אי ציון נתיב נסיעתו עומדת בסתירה לעדותו של השוטר נרדי וכי יש בכך לפגום במהימנות עדותו.

השוטר הבחין בעבירה ממרחק קצר בו עמד עם ניידת המשטרה, תעד אותה והחל בנסיעה אחר הרכב זמן קצר לאחר שהרכב חלף אותו תוך שמירה על קשר עין עמו.

לטענת השוטר נרדי הסרטון הוצג לנאשם מספר פעמים לבקשתו (פרוט' עמ' 5 ש' 4-6). איני סבורה כי עצם הצגת הסרטון לנאשם מספר פעמים מעידה על טעות בזיהוי. גם העובדה שבדין הוצג רק חלק קצר מסרטון שתיעד את העבירה אינה מעלה ספק באשר לביצוע העבירה ולזיהוי רכב הנאשם.

כמו כן הנאשם לא הביא תמונה של רכבו המבססת טענתו לשוני בין רכבו לרכב שתועד בסרטון.

לא מצאתי ממש בטענת הנאשם כי הדו"ח נרשם לו כנקמה. השוטר נרדי אמר בעדותו כי ראה את הרכב מבצע עבירה ומעולם לא פגש בנאשם לפני האירוע (עמ' 5 ש' 30-31, עמ' 6 ש' 3).

יוער כי בהודעת תשלום הקנס (1/ת) צוין כי יחד עם הנאשם ישבו בספסל האחורי שברכבו שתי נוסעות. לטענת הנאשם השתיים לא הבחינו בעבירה ועל כן לא הביא אותן להעיד בבית המשפט (פרוט' עמ' 8 ש' 1-2).

מכלל הראיות אני קובעת כי הרכב שתועד בסרטון לא מציית לאור האדום ברמזור הוא רכבו של הנאשם.

אני קובעת כי הנאשם נכנס לצומת עם רכבו כאשר ברמזור בכיוון נסיעתו דלק אור אדום, ובכך ביצע את העבירה המיוחסת לו.

הזהרתי עצמי כי הרשעת הנאשם מבוססת על עדותו היחידה של השוטר נרדי.

נוכח האמור מצאתי להרשיע את הנאשם בעבירה של אי ציות לאור אדום שהופיע ברמזור בכיוון נסיעתו בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה היום, י"ח שבט תש"פ, 13 פברואר 2020, במעמד הצדדים.